

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Ell era ella?

Amb la puntualitat estiuenca amb que el monstre del llac Ness treu el morro damunt les aigües i les notícies, reapareix la vellíssima qüestió de si William Shakespeare és l'autor de les comèdies i tràgèdies que li coneixem. Les teories i elucubracions a favor i en contra de la seva autoria són tan suades com les discussions sobre Brexit sí, Brexit no. A un angle del quadrilàter, els *stratfordians* defensant la legitimitat del poeta d'Stratford, a l'altre, els *anti-stratfordians* que neguen el pa i la sal a l'astut Will. Com sigui que aquest ser o no ser shakespearia ve d'antic (erudits dels segles XVIII i XIX ja es batten en lletraferits duels), ara i aquí la qüestió reprèn embranzida. Aportacions recents apunten que Shakespeare era dona. Entenguem-nos. No es vol dir pas que ell fos ella. La identitat biològica i sexual del ciutadà William Shakespeare està acreditada i certificada com masculina, casat i afillat. El nou front *anti-stratfordià* sosté que Shakespeare no té herois, només heroïnes. Que la Beatriu de *Molt soroll per no res* exclama "Oh! Tant de bo fos un home!", com fa la Kate a *La feréstega domada*. En fi, que Emilia Bassano Larnier, sirventa i poeta d'origen jueu i venecià, seria l'autora misteriosa i William Shakespeare el pseudònim que li va vendre aquell vividor, actor vulgar, accionista teatral, usurer i inversor immobiliari. Feministes som. Ell era ella?